

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3180/2024
16.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вера Ђоровић, адвокат из ..., против туженог Фудбалског клуба „Раднички 1923“ у Крагујевцу, чији је пуномоћник Александар Бусарац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3487/20 од 12.08.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж1 3487/20 од 06.09.2024. године, у седници одржаној 16.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3487/20 од 12.08.2021. године, исправљеног решењем истог суда Гж1 3487/20 од 06.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 379/20 од 31.07.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име неисплаћене зараде за месец мај 2011. године износ од 35.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2011. године до исплате и за месец јун 2011. године износ од 35.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.10.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 104.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3487/20 од 12.08.2021. године исправљеног решењем Гж1 3487/20 од 06.09.2024. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 94.050,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према члану 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставу 2. да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова, ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба односи на новначно потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 18.07.2014. године, а вредност предмета спора је 70.000,00 динара.

Ревизијом се оспорава правилност другостепене одлуке којом је укинута првостепена пресуда и одбачена тужба.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП. С обзиром на то, како у конкретном случају ревизија не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде, то ревизија тужиоца није дозвољена против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, у смислу члана 420. ст. 1. и 2. ЗПП.

У конкретном случају нема места ни примени члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, којим је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Наиме, цитирана одредба садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака, што значи мериторно окончање спора. Решењем којим се одбацује тужба, не одлучује се о тужбеном захтеву, а тиме и праву на чије остварење је захтев усмерен.

Наиме, када је другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП, укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, по врсти одлуке то је учињено решењем и у тим случајевима је елиминисана примена поменуте одредбе закона, јер се тада о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП.

Са напред наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП.

Применом члана 154. став 1. и 165. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер трошкови настали поводом одговора на ревизију нису трошкови који су потребни ради вођења ове парнице, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић